

Debreceni Ítéltábla

Pkf.I.20.110/2025/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a Budapesti 384. sz. Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Simon D Gábor ügyvéd) által képviselt I. rendű kérelmező neve I. rendű és II. rendű kérelmező neve II. rendű (mindketten: cím) kérelmezőknek – a dr. Varga István ügyvéd (cím) által képviselt kérelmezett neve (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel megfizetése iránt indított nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 10.Pk.21.296/2024/9. számú végzése ellen a kérelmezett részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján indult ügyben meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, azt fellebbezett részében helybenhagyja.

Megállapítja, hogy 8184 (nyolcezer-egyszáznyolcvannégy) forint meg nem fizetett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a kérelmezők sérelemdíj és kártérítés megfizetése iránti keresetet nyújtottak be 2019. április 17. napján a kérelmezetthez (a továbbiakban: alapper). A perben a Fővárosi Ítéltábla 2024. június 26. napján, 7.Pf.20.1../2024/7/II. szám alatt hozott jogerős ítéletet, amelynek kihirdetése a kérelmezők jelenlétében történt. A per alperese a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet a Kúria még nem bíralt el.

A kérelem és az ellenirat

[2] A kérelmezők személyenként 759 200 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kérték kötelezni a kérelmezettet a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.), valamint a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló 372/2021. (VI.30.) Korm. rendelet alapján. Az eljárás számított időtartamát 1898 napban határozták meg, a kérelem benyújtásakor a felülvizsgálati eljárás megindulásáról még nem szereztek tudomást.

[3] A kérelmezett az elleniratában kérte a kérelem elutasítását, valamint a kérelmezők eljárási költségben való marasztalását. Az eljárás figyelembe vehető időtartamát 1897 napban határozta meg, amelyet álláspontja szerint 341 nappal kell csökkenteni, így az eljárás időtartama nem haladja meg a hatvan hónapot.

[4] A Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján kérte levonni a 2020. január 23. és 2020. május 25. között eltelt 124 napot, mivel az alapperben eljáró bíróság az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte, és az eljárást felfüggesztette; a kérelmezők bár nyilvánvalóan észlelték a bíróság intézkedési késedelmét, azt az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése útján nem kifogásolták.

[5] A Pevt. 15. §-ának (3) bekezdése és (4) bekezdése alapján kérte levonni a 2021. március 9. és 2021. június 17. közötti 101 napot, mivel az eljáró bíróság a veszélyhelyzet ideje

alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Veir. I.) és a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről 12/2021. (III. 6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Veir. II.) rendelkezéseire figyelemmel, továbbá a szakértői vélemény beérkezésének hiánya miatt a kitűzött tárgyalásokat azok megtartása előtt elhalasztotta.

[6] A Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése szerint kérte figyelmen kívül hagyni a 2023. augusztus 21. és 2023. december 14. napja között eltelt 116 napot, mivel az iratoknak a Fővárosi Ítéltábláról történt visszaérkezését követően az eljáró bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényben (a továbbiakban: Pp.) írt határidőn belül nem tűzte ki a folytatólagos érdemi tárgyalást.

[7] A kérelmezők 8. alatt kérelmüket felemelve személyenként 816 800 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kérték kötelezni a kérelmezettet, a kérelemváltoztatást az elsőfokú bíróság az eljárás befejező végzés tartalma szerint elutasította.

Az elsőfokú végzés

[8] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett végzésével kötelezte a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmezőknek személyenként 759 200 forintot, és megállapította, hogy 45 552 forint illeték az állam terhén marad.

[9] A végzés indokolásában rögzítette, hogy az alapeljárás számított időtartama 2019. április 18. és 2024. június 26. között 1898 nap volt, a számított pertartam csökkentésére nem látott alapot.

[10] Nem találta indokoltnak levonni az eljárás figyelembe vehető időtartamából a 2020. január 23. és 2020. május 25. közötti időtartamot, mivel az eljárás felfüggesztése főszabályként beleszámít az eljárás időtartamába. A bíróság jogszabály által biztosított lehetőséggel élt, amely nem róható a terhére. Az eljárás elhúzódása miatti kifogás a Pp. 157. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság késlekedése esetén terjeszthető elő, jelen esetben azonban késedelem nem történt.

[11] Nem találta levonhatónak a 2021. március 3. és 2021. június 17. közötti időszakot sem, mivel ezen időtartam részben a szakértő késedelme miatt telt el szükségtelenül, ami nem szolgálhat a kérelmezők terhére, hiszen a Pevtv. 15. § (3) és (4) bekezdései csak a bíróság vagy a kérelmezők érdekkörében felmerült okból teszi lehetővé a számított pertartam csökkentését.

[12] A 2023. augusztus 21. és 2023. december 14. közötti időszakot szintén nem vonta le. Rögzítette, hogy ugyanezen időszak átfogta a törvénykezési szünet időtartamát, ami nem minősülhet felróható késedelemnek. Az elsőfokú bíróság tett intézkedéseket, így késedelem nem volt megállapítható, illetve azt a kérelmezők nem ismerhették fel, így az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése tőlük nem volt elvárható.

[13] Rögzítette: a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett eljárási illeték a kérelmezett személyes illetékmentessége folytán az állam terhén marad.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[14] A kérelmezett a fellebbezésében kérte a végzés részbeni megváltoztatásával a marasztalás összegét mindkét kérelmező vonatkozásában 136 400 forinttal leszállítani, valamint kérte a kérelmezőket kötelezni 18 890 forint másodfokú eljárással felmerült költség megfizetésére. Megsértett jogszabályhelyként hivatkozott a Pevtv. 15. §-ának (3) és (4), a Pp. 110. §-ának (1), 123. §-ának (1) bekezdésére és 157. §-ára. A vitatott időtartamok esetében fenntartotta és megismételte az elleniratban foglaltakat.

[15] A 2020. január 23. és 2020. május 25. közötti 124 nappal összefüggésben vitatta, hogy a bírói gyakorlat szerint a felfüggesztés időtartama beszámítana a számított pertartamba.

A felfüggesztés időtartamát az észszerű időtartam megállapításakor valóban figyelembe kell venni, azonban méltánytalan, hogy amennyiben ez a tény eredményezi az eljárás elhúzódását, úgy a vagyoni elégtétel megfizetése során ezért is a kérelmezőnek kell helytállnia. Ismételten hangsúlyozta, hogy a kérelmezők a bíróság késedelmét nyilvánvalóan észlelték, hiszen az eljárás felfüggesztése ellen tiltakoztak, azonban a bíróság intézkedésével szemben a Pp. 157. §-ának (1) bekezdése szerinti, az eljárás elhúzódása miatti kifogást mégsem terjesztettek elő, így ezen időszakot a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése szerint kérte levonni.

[16] Továbbra is kérte a 2021. március 9. és 2021. június 17. közötti 101 nap levonását. Érvelése szerint a levonás indokaként nem csupán a Pevtv. 15. §-ának (3) bekezdését, hanem a (4) bekezdést is megjelölte, ezzel összefüggésben az elsőfokú végzés indokolást nem tartalmaz. A Veir. I. biztosította a bíróságok folyamatos működését, a bíróság ennek ellenére érdemben az eljárás folytatása érdekében nem intézkedett, kérte a bíróság érdekkörében, elhárítható okból szükségtelenül eltelt időtartam levonását a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján.

[17] Szintén kérte a 2023. augusztus 21. és 2023. december 14. napja közötti időtartamot levonni, mivel a bíróságnak a Pp. 148. §-ának (1) bekezdése szerint az ítélkezési szünetre vonatkozó rendelkezések mellett is legkésőbb 2023. augusztus 21. napjáig intézkednie kellett volna a folytatólagos érdemi tárgyalás kitűzése iránt, ami azonban csak 2023. december 21. napján, az iratok átszignálását követően történt meg. A jogi képviselővel eljáró kérelmezőktől elvárható volt az intézkedés elmulasztásának észlelése és a Pp. 157. §-a (1) bekezdés a) pontjára alapított eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése.

[18] A kérelmezők a fellebbezésre érdemben nem tettek észrevételt.

A másodfokú bíróság döntése

[19] A fellebbezés megalapozatlan.

[20] Az ítélőtábla a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján irányadó Pp. 389. §-a szerint alkalmazandó 370. §-ának (1) bekezdése alapján fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú végzésnek a kérelmezettet a kérelmezők felé személyenként 622 800 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kötelező rendelkezéseit. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság helytálló döntést hozott, amelynek indokaival is túlnyomó részt egyetértett az ítélőtábla, az a fellebbezésre tekintettel az alábbiak szerint egészítette ki és pontosította.

[21] Egyetértett az ítélőtábla az elsőfokú bírósággal abban, a bírósági eljárás időtartamából nem volt levonható a tárgyalás felfüggesztésének időtartama. Az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott (Debreceni ítélőtábla Pkf.II.20.345/2022/2.) döntésben is kifejtettek szerint az eljárás felfüggesztése nem sorolható a bíróság érdekkörében felmerült szükségtelenül eltelt időszaknak, ezért nem is olyan inaktív időszak, amellyel szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás - vagy más jogorvoslat - igénybe vehető lett volna. A Pp. 157. §-ának (1) bekezdése nem valamennyi, a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül eltelt időtartam orvoslása végett teszi lehetővé az eljárás elhúzódása miatti kifogás igénybevételét, hanem csupán akkor, ha a bíróság valamilyen - törvény vagy saját maga által megállapított - határidőt mulasztott vagy észszerű időn belül nem intézkedett; egyéb eljárási szabálysértések elhárítására ez a jogintézmény nem szolgál. A bíróság a Pp. 131. §-a szerint kezdeményezheti az Alkotmánybíróság eljárását, amely esetben a Pp. 126. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint az eljárást felfüggeszti (az eljárás felfüggesztése ez esetben tehát nem a fellebbezésben felhívott Pp. 123. §-a alapján történik, az elsőfokú végzés ezért azon rendelkezésbe nem is ütközhetett). Az eljárás felfüggesztése alatt a Pp. 128. §-ának (4) bekezdése szerint a határidők megszakadnak és bírói rendelkezések, valamint a felek által teljesített minden eljárási cselekmények is fő szabály szerint hatálytalanok; a felfüggesztés

időtartama alatt - a felfüggesztéssel, illetve az eljárás folytatásával kapcsolatos döntések kivételével – a bíróság mulasztása nem is értelmezhető. A fél az Alkotmánybíróság eljárásnak kezdeményezéséről és az eljárás erre tekintettel történt felfüggesztéséről rendelkező végzés ellen fellebbezéssel élhet, azonban a Pp. 157. §-ának (1) bekezdéséből következően a döntéssel szemben eljárás elhúzódása miatti kifogás alappal nem terjeszthető elő, az nem alkalmas a felfüggesztés megszüntetésének kikényszerítésére sem. Erre tekintettel ezen időtaram a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján nem volt levonható az eljárás számított időtartamából.

[22] A kérelmezett elleniratában a 2021. március 9. és 2021. június 17. közötti 101 nappal összefüggésben a 2021. március 18. és 2023. április 21. napjára kitűzött tárgyalás elhalasztására és arra hivatkozott, hogy a járványügyi helyzet össztársadalmi érdekként akadályozta a tárgyalások megtartását, a bíróság a tárgyalást nem tarthatta meg; majd (ezen nyilatkozatának is ellentmondva) az időszak levonását kérelmező és a kérelmezett érdekkörébe eső okból eltelt időként kérte a Pevt. 15. §-ának (3) és (4) bekezdései alapján. A Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján irányadó Pp. 2. §-ának (2) bekezdése szerint a bíróság kötött az elleniratban foglaltakhoz, márpedig a Pevtv. 14. §-a (2) bekezdésének f) pontja szerinti nyilatkozatot az ellenirat a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdésével összefüggésben nem tartalmazott, így az elsőfokú bíróság indokolása nem tekinthető hiányosnak. A kérelmező fellebbezési előadása szerint is az eljáró bíróság a tárgyalások elhalasztásával egyidejűleg az új tárgyalás hatánapját kitűzte, ekként mulasztást nem követett el; az pedig, ha a tárgyalás elhalasztására nem a jogszabályi feltételek megtartásával került sor, nem az eljárás elhúzódása miatti, legfeljebb az eljárás szabálytalansága miatti kifogással sérelmezhető, ennek elmaradására tekintettel azonban a Pevtv. nem ad lehetőséget levonásra. A Veir I. és Veir II. alapján történt halasztás nem is minősülhet a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható oknak; továbbá ezen sérelem orvoslására az eljárás elhúzódása miatti kifogás sem volt alkalmas, ekként az időszak levonására a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján sem volt lehetőség (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.275/2023/2.).

[23] Szintén nem volt csökkenthető az eljárás számított időtartama a 2023. augusztus 21. és 2023. december 14. közötti 116 nappal. A Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése konjunktív feltételeket tartalmaz: a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz időtartamába akkor nem számítható bele a bírósági eljárás előrehaladását nem szolgáló időtartam, ha az egyrészt a bíróság érdekkörében merült fel, másrészt elhárítható oknak minősül, harmadrészt ezáltal szükségtelen időmúlás következett be, negyedrészt a kérelmező - habár arra jogszabályban biztosított lehetősége volt - nem nyújtott be kifogást az eljárás elhúzódása miatt; amely feltételek konjunktívak. A Pp. 148. §-ának (1) bekezdése értelmében a napokban megállapított határidőbe nem számít bele minden évnek a július 15-től augusztus 20-ig terjedő időszaka, az eljáró bíróság az iratok 2023. június 29. napján történt visszaérkezése esetén a Pp. 110. §-ának (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségnek 2023. szeptember 4. napjáig tehetett eleget. A kérelmezett nyilatkozata szerint is az eljáró bíróság 2023. július 11., szeptember 15. és november 17. napján is intézkedéseket tett; szükségtelen időmúlás, inaktív időszak hiányában ezért az eljárás elhúzódása elleni kifogás nem volt igénybe vehető (BDT2023.4644.). Az eljárás előrehaladását nem kizárólag a folytatólagos tárgyalás kitűzése jelenti (Debreceni Ítéltábla Pkf.I.20.031/2025/2.), azt pedig a kérelmezett sem vitatta, hogy a bíróság részéről történtek intézkedések. Az esetleges célszerűtlen pervezetés pedig a vagyoni elégtétel iránti igény elbírálása szempontjából irreleváns (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.404/2022/2., Pkf.II.20.298/2023/2., Pkf.II.20.314/2023/2., Pkf.II.20.038/2024/2.).

[24] Az ítéltábla mindezek alapján az elsőfokú végzés fellebbezett rendelkezését a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[25] A fellebbezés alaptalan volt, azonban a kérelmezők a másfokú eljárásban költséget nem számítottak fel, az ítéltáblának arról nem kellett határoznia.

[26] Az állam a Pp. 102. §-ának (6) bekezdései alapján viseli az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett fellebbezési illetéket az illetékmentes kérelmezett helyett.

Debrecen, 2025. április 17.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró